



ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ Η. ΜΑΓΟΓ

Λ ΗΜΕΡΙ των λύκων ! Άζω-
βώς όπως το είπατε πριν,
ζώος. Οι λύκοι μ' αναγνώσαν
ζώ σ' αυτήν έδω τη μοναξιά...

Καθήμενος εμπρός στη φωτιά
ό γρησός άγροτης, μιλώσε στους
δύο ξένους του, οι οποίοι τον έ-
χαν έπισκεφθί έξωτη τη στιγμή.
Ή φωνή του άνηχρώσε βραχνή.
Έγχε ομιλήεν στους άνωσε μιά
βάσιλα, σαν αυτές που φορούν οι
βασίλοι.



Ο γρήσος και η γυνίκα, που είχαν καταφύγει στην καλύβα του, δεν ήταν στην πρώτη νεότητά. Ο γρήσος είχε γράσει τα σαράντα και η γυνίκα τους πνήσιζε. Ή βασίλει τους γρήσος έδειχναν ότι ήσαν εύζατάστατοι έδρωσις. Μιά βιάθη, που έλαθε το αυτοκίνητό τους, στη μέση του έρημουό δρόμου, τους ανάγκασε να γυρίουν στην καλύ-
βα έξωτη, γιά να ξεπαθήουν, άστων να τελειώση ο σωφρέθ την έπι-
σπενη. Ή γυνίκα γρήτάσε με κάποια άσποια τον γρηό γρήσθη. Δεν τού
απρήθεον ούτε λέζο. Άγρησε τόν άνδρα της να συνουλή μαζί του.

—Ζήσε τολών κείνη έδώ ; τόν ρώτησε ο έπισκέπτης.
—Αεζαπίενε γρήνια, γρηίς. Άζωβώς σήμερα συνιζήθρηοντινα δε-
καπίεντε ποστά γρήνια...

—Αεζαπίενε γρήνια έχεις, που τραβήχρησε έδώ, μακριά από τους
άνδρωσις ;
—Ναί, προσιού τη συντροφία των θρησίων... Σαν και σήμερα, έδω
κά δεκαπίεντε γρήνια, μ' έγραπίεληνε ή γυνίκα μου, γιά ν' άζωλου-
θήση έναν άλλον άντρα ...

Ή λέξησε αυτές έβαιαν έντέλοσι
στούς δύο έπισκέπτες. Ή γυνίκα έφαρη το κεφάλι της πρής το κάθισ-
μα, ενώ ο γρήσος φωνήεναν άρρητά στενο-
χωρημένος.
—Θά σκέπτεσθε, βρέβια, πόσων έτών
μπορούσε να ήνε την έποχή έξωτη ή
γυνίκα μου, συνέγχεσ ο έρημίτης. Ή-
ταν νεώτερος, που νεώτερος από μένα.
Κι' έγώ όμως δεν ήμια τόσο γρηός, ό-
σο φωνήνια. Όταν περάσει, ζανέτι τις
τοικωμίες, που πέρασε έγώ, γρηιά πνήν
από τον γρηό του. Έπειτα, ή ζωή που
ζώνω έδώ στην έρημία, ήνε πολύ σκλη-
ρή...

—Σωστό, σωστό, φημίσεσ ο ξένος.
Έγώ δεν θά μπορούσα ούτε μιά μέρα
να μείνω μέσα σ' αυτή την άγριάδα.
—Α, όχι δά ! φωνάζεσ ο έρημίτης,
μ' ένα έλαφρό χιμώγελο. Ή μοναξιά
ήνε ή μόνη παρηγοριά μου. Άλ' τόν
γρηό που μ' άγρησε ή γυνίκα μου γιά
ν' άζωλουθήση έναν άλλον άνδρα, δεν
μπορώ να ήρσω στον κόσμο. Όχι από
γρησίη. Μοί ήνε αδιάφορη ή ένουση
των άνδρωσιων. Πηθα άνωσ έδώ γιά
να έτοιμασω την έδικησή μου.

—Όσο ήσυχα κι' άν έπαύρησε ο γρηός
αυτός τις λέξησε, ή γρηία, που ήμινε σι-
σπηλή, απήανήρησε ένα σήγος σ' όλο
της το σώμα.

—Και έδικησήρησε ; ρώτησεσ ο ξέ-
νος.
—Όχι άκόμια. Έγρησα τά ίχνη τους.
Έλπίζω όμως ότι θά πέσουν κάποτε
στά γρηία μου. Χρόνια τώρα ζώ μόνος,
μ' αυτή την έλπίδα.

—Και τί θά τούς ζάνετε, άν τους ά-
νοζατίεπαιτε ;
—Ο γρηός σημώρησε και στάθηκε μπροστά στους ξένους του.

—Τι θά τους έβανα ; φωνάζε. Κίμω μου, έδω γρηά με όνομάζωον
όδηγόν των λύκων, γιά να δείξωον τη δύναμη, που έχω έβάνο στα θη-
ρία. Ναί, τά έβουσιάζω. Τά μεταγρηίζωονα όπως θέλω. Άζωσιτε, λοι-
πόν ; "Αν ζαμιά φράσά τους έφωσινα, θά τους έρωχηνα και τούς δύο,
και τόν άνδρα και τη γυνίκα, στους λύκους, γιά να τούς κατασπα-
ράξωον. Οι λύκοι μου με άζωλουθρήον σαν σάβια. Ποτέ δεν βράνω

πρόθεσεσ:
—Τους σχώρησα, γιατί όταν ταξιδεύει κανείς στην Άνα-
τολή, άναζητεί κάποια περιπέτεια. Όταν μάλιστα μαζί με την
περιπέτεια παίρνει και άμοιθή, τότε ή ίκανοποίησι ήνε διπλή.
Ή περιπέτεια αυτή ήχε τά πιο εχάρηστα γιά μένα άποτελε-
σμάτα...

—Έκείνη τη στιγμή, στην έισοδό του σαλονιού, παρουσιασθη
κε ένας ύψηλός και ώρητος νεός. Ή συντόσησα σηκώθηκε από
τη θέσι της και τόν πνήσιωσε.

—Θά μου έπιτρέψετε, ήπε στην συντροφία της, να σάς πε-
ρουσιάζω τόν μνηστήρα μου; Ο Άμερικάνος κληματογρηα-
φός άστηρ "Άλλαν Πόκετ...

WILHELM LICHTENBERG

ξώο, γρηίς να μ' άνοζοθρήον
το ζωντά ζαμιά μου. Δεκαπίεντε
λάτριον λύκοι.

Μα ήνε να καταπρήσει
ξένος γρηός την τάραξη
ένουσαν τά λόγια του στους δύο
έπισκέπτες του, και ίδιος στην
γρηία, αλλάζε θέμα συνουλήσε.

—Τι ζαμιά και άμιαθή, εί-
πε. Καλύτερα να πώ να ήρθε
λίγα έβια. Γιατί έδω έβάνο το
ζωρό ήνε γρηό.

Βγήκε έξω... Μόλις ή πόρτα κλειστήρηε πίσω του, ή γρηία σημώ-
ρησε τρομαγμένη κι' έπιασε σιγιά τόν άνδρα της από το γρηό, τραβή-
ζοντας :

—Πάε να φρήνωμα ! Έβια, γρηίνομα, να ποδηθώ ...
—Τρελλάθρησε ; της ήπε ξένους. Τι έχεις πάθει ;
—Φοβήθηα ... Ή πόρτα πής έφρησε στα γρηία του. Αίτός ήνε ...

—Έβια, μην άρρωθρήση. Πρήετι, να φρήνωμα... να φρήνωμα ...
—Σουζάνια, παιδί μου, ή άρήγησις του γρηού ήχε έφρηθεί τά γρη-
α σου. Έβια στον έρωτό σου. Αίτός ο άνδρωσιός δεν ήχε ζαμιά
σχήσ μ' έξέινον που άγρησε γιά να μ' άζωλουθήρησε.

—Αίτός ήνε, σου λέω... Τόν άνεγώρησα άμύσεσ, από την πρώτη
στιγμή που μπήκατε έδώ μέσα. Αίτός ήνε, έτσι όπως τόν βλέπω στον
έβνο μου, έτι δεκαπίεντε γρήνια τούρα. Έδικησθήκα, άνοζοθρηό, ά-
γρηό. Το άζωσιτε ; Έβρηε; τί μής περησίνα ; Έβια να φρήνωμα. Έ-
μια άμύσεσ να τούζωονε ζωντά στο σωφρέθ μου.

—Σουζάνια μου, σι παρακαλώ... Δεν σι γρηώρησα... Σηγρηάτηρησα...
Ο γρηός σου θά σι ποδηθώ. Ή φο-
βάθησε να μη ζαμιά την φρηώρη-
μια σου...

—Όχι, όχι, άδύνατον. Είμια ό-
πίος. Μής ήχε στα γρηία του. Έ-
φρησε ή στιγμή της έδικησής του.
Σε ζαμιάσω, έβια να φρήνωμα, άδη-
γησε με έξω.

Τόν έξωθρήσε με τόση έπιμονή, ώ-
στε έξέινον άπορήσεσ να σημω-
φρηθί. Την στιγμή άνωσε που έπα-
μύζωονε ν' άνοζή την πόρτα, ο
γρηός γρηίσε.

—Ποτέ άγρηά ... φημίσεσ ο γή-
ρωσις.
—Έγώ όμως δεν μένω. Θά πε-
θάνω άπ' τόν γρηό μου. Φημίνομα, εί-
πεν έξωτη.

Και πνήσιωσε μια άλλη πόρτα,
την όποια έπαύρησε με βία. Μήτρησε
σασε ώρησησιν τότε άσιζημηκέσ με-
σα στην καλύβα. Ή δίστηρη γυνίκα
σημωσθήρησε κάτω έντροπη.

Μιά φωνή φρηίσεσ έβρησε από τα
γρηία της ...
—Οι λύκοι ! Οι λύκοι ! Βοήθηα !
Ο σνωδός της ήμινε σαν άπολο-
θωμένησ. Ή φωνή της γρηώριζε του
του σπαράξεσ τ' αυτιά.

—Βοήθηα ... Βοήθηα ...
Ήταν άνοζανος άνωσε γιά κάθε
βοήθηα. Δεν τού ήμινε τίποτε άλλο,
παρά να περιμένη το μοιράσι. Ή
στιγμή της έδικησής του ήχε φράσει.

Τά θρηία άνωσε δεν έπετεθρήσαν
έναντιόν του. Σημωσθησαν γρηό
τους και άσπερα, γρηίς να τούς έγ-
γρηίσην, έπαλώθρησαν ζωντά στη φω-
τιά. Τη στιγμή έξένη ο έρημίτης άνοζε την πόρτα και βλέποντας
τους ξένους του τρομαγμένους, τούς ρώτησε :

—Γιατί φοβάστε ; Δεν βλέπετε ότι οι λύκοι μου ήνε έπάζωονσι ; Πη-
μύνημον κι' αυτοί την ώρα της έδικησής μου. Μη φοβάσαστε...

—Έξωτη σημωρησε άπάνω ζατάζωρηση.
Δεν την ήχε γρηώρησε...
Έβαν σωθρί ...
Έβαν γρηώρησε ...

—Αμα δείρησε τη γυνίκα σου το πρήσι, μην έσχάρησεσ να την έβαν-
δρήσησ το βράδι.

Δέν φτάνει στην γυνίκα μιά έξέτις.

—Αμα χημιάσε ένα γαλά, ξεσπώνεται. Αμα χημιάσε τη γυνίκα σου,
γνηται από πιστή.

H. MAGOG

ΡΩΣΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Το κεφάλι της γυνίκασ ήνε άδειο, σαν το σακκούλι του Τατάρου.

—Αμα δείρησε τη γυνίκα σου το πρήσι, μην έσχάρησεσ να την έβαν-
δρήσησ το βράδι.

Δέν φτάνει στην γυνίκα μιά έξέτις.

—Αμα χημιάσε ένα γαλά, ξεσπώνεται. Αμα χημιάσε τη γυνίκα σου,
γνηται από πιστή.